

[Industriministeren]

ordning, og jeg skal i den forbindelse henvise til den nylig afgivne betænkning nr. 1245 fra Pensionsoverførselsudvalget om pensionsoverførsler.

For det første vil en sådan ordning efter alt at dømme kræve en omfattende regulering og administration. For det andet kan en udligningsordning kun etableres for ordninger med ens ydelsessammensætning, da der ellers kan spekuleres i valg af ydelsestyper, hvor man får en forøget risiko dækket af de andre ordninger.

Et indgreb i ydelsessammensætningen vil betyde et indgreb i bl.a. arbejdsmarkedets pensionsordninger, som er aftalt mellem arbejdsmarkedets parter. Regeringen har med stor tilfredshed konstateret, at arbejdsmarkedets parter, uden at lovgivning har været nødvendig, efterhånden har dækket hele arbejdsmarkedet med arbejdsmarkedets pensionsordninger.

En betydelig del af disse ordninger er med Finanstilsynets godkendelse etableret som ordninger på et fælleskønsgrundlag, hvor mænd og kvinder får samme ydelse for samme bidrag. Regeringen ser derfor ikke noget behov for yderligere lovregulering på dette område. Dog agter regeringen at fremsætte lovforslag, der i så vid udstrækning som muligt sikrer ligebehandling i pensionsordninger, så snart det EF-retlige grundlag er klarlagt.

Selv om regeringen ser med stor sympati på formålet med beslutningsforslaget, skal jeg på regeringens vegne afvise det i den form, det er fremsat.

Sonja Mikkelsen (S):

Socialdemokratiet går ind for ligebehandling af kvinder og mænd også i alderdommen. Det er glædeligt, at de fleste nye kollektive pensionsordninger på arbejdsmarkedet er baseret på det såkaldte fælleskønsgrundlag, hvor man altså får det samme udbetalt om året, hvis man har haft den samme løn, uanset om man er mand eller kvinde.

De individuelle ordninger giver derimod forskelle i levevilkårene i alderdommen for kvinder og mænd, uanset at man har betalt det samme i de erhvervsaktive år. En mand og en kvinde, der begge bliver 75 år, og som har haft samme løn og samme indbetaling i deres erhvervsaktive alder, kan godt opleve både 25 og 30 pct. i forskel i årsudbetaling med mest til

manden, alene fordi der statistisk er tale om, at kvinder lever længere end mænd.

Industriministeren nævnte Romtraktatens artikel 119 om ligebehandling på arbejdsmarkedet og EF-direktivet om ligebehandling fra 1986. Direktivet har de skiftende borgerlige regeringer ikke taget initiativ til at få indarbejdet i den danske pensionslovgivning, men det vil den nye, og det er vi i Socialdemokratiet tilfredse med.

EF har været en god hjælp til fremme af ligelønnen i Danmark, og vi håber også, at EF kan hjælpe i denne sag. Men såfremt dommen ikke bestemmer, at der skal ske samme løbende udbetaling til mænd og kvinder, er vi i Socialdemokratiet indstillet på at arbejde for at få EF-direktivet ændret, så det i alle EF-lande bliver et krav til pensionsordninger, at man bruger det såkaldte fælleskønsgrundlag.

Vi er klar over, at det ikke vil løse problemet, at vi ensidigt gennemfører det for Danmark. Det kan ikke afvises, at det vil virke konkurrenceforvridende, så alle mænd tegner forsikring i andre EF-lande og kvinderne i Danmark, og så er vi jo lige vidt med ligebehandlingen.

Hvad angår et omfattende udligningssystem for køn og den erhvervsbetingede invaliditetsrisiko, bliver det et omfattende bureaukrati at stable på benene, og der er kun pensionskunderne til at betale.

Forskellene er jo en af flere ulemper ved, at man i det danske samfund har satset på private pensionsordninger i stor udstrækning aftalt på arbejdsmarkedet til sikring af højere indkomster i pensionsalderen frem for at satse på ATP, der jo er uafhængig af køn, erhverv og indkomst i den arbejdsaktive alder. Vi må se i øjnene, at det er forbundet med store vanskeligheder efterfølgende at kompensere for disse ulemper. Et omfattende og dyrt bureaukrati vil vi ikke være med til at etablere. Vi vil hellere bruge kræfterne og pengene på at forbedre arbejdsmiljøet i de hårdest belastede erhverv, men også være åbne over for andre ideer, der kan løse problemet.

Jeg vil gerne bringe en tredje problemstilling på bane, nemlig pensionsopsparingernes deling imellem ægtefæller ved skilsmisse. Individuelle pensionsopsparinger skal deles ved skilsmisse, mens kollektive ordninger ikke tæller med i formuen, der skal deles. Eksempelvis